

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه نجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

سوگند به ستاره هنگامی که افول می کند،

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ﴿٢﴾

که هرگز دوست شما [= رسول خدا] گمراه نشده و منحرف نگردیده است،

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی گوید.

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ﴿٤﴾

آنچه می گوید چیزی جز وحی (الهی) که بر او القا شده نیست.

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ﴿٥﴾

آن کس که قدرت عظیمی دارد [= جبرئیل امین] او را تعلیم داده است

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى ﴿٦﴾

همان کس که توانایی فوق العاده دارد؛ آنگاه او [= پیامبر] به حدّ کمال رسید،

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾

در حالی که در افق اعلی بود.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾

سپس نزدیک و نزدیکتر شد،

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾

تا آن که فاصله او (با جبرئیل) به اندازه فاصله دو قوس کمان یا کمتر بود؛

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿۱۰﴾

در این جا خداوند آنچه را وحی کردنی بود به بنده اش وحی نمود.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿۱۱﴾

قلب (پاک او) در آنچه دید هرگز دروغ نگفت.

أَفْتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ﴿١٢﴾

آیا با او درباره آنچه (با چشم خود در معراج) دیده مجادله می کنید؟!!

وَلَقَدْ رَأَىٰ نَزْلَةَ أُخْرَىٰ ﴿۱۳﴾

و بار دیگر نیز او را مشاهده کرد،

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾

نزد «سدره المنتهى»،

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾

که «بهشت جاویدان» در آن جاست.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ﴿١٦﴾

در آن هنگام که چیزی [= نور خیره کننده ای] سدره المنتهی را پوشانده بود،

ما زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿۱۷﴾

چشم او هرگز منحرف نشد و طغیان نکرد (آنچه دید واقعیت بود)

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿١٨﴾

به یقین او بزرگترین نشانه های پروردگارش را (در آن سفر آسمانی) دید.

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

به من خبر دهید آیا بت‌های «لات» و «عزى»،

وَمِنَاةٍ الثَّلَاثَةَ الْأُخْرَى ﴿٢٠﴾

و «منات» که سومین آنهاست (دختران خدا هستند)؟!!

أَلَا كُمْ الذُّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ﴿٢١﴾

آیا سهم شما پسر است و سهم او دختر؟! (در حالی که به زعم شما دختران کم ارزش ترند!)

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى ﴿٢٢﴾

در این صورت این تقسیمى ناعادلانه است.

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ
 لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ﴿٢٣﴾

اینها فقط نامهایی است که شما و پدرانتان بر آنها گذاشته اید (نامهایی بی محتوا و اسمهایی بی مسما)، و هرگز خداوند دلیل و حجتی بر آن نازل نکرده؛ آنان فقط از گمانهای بی اساس و هوای نفس پیروی می کنند در حالی که هدایت از سوی پروردگارشان برای آنها آمده است.

أَمْرٌ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾

آیا آنچه انسان تمنا دارد به آن می رسد؟!

فِيهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

در حالی که آخرت و دنیا از آن خداست (و بدون اراده او کسی به چیزی نمی رسد).

وَكَمِّ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئاً إِلَّا
مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٢٦﴾

و چه بسیار فرشتگان آسمانها که شفاعت آنها سودی نمی بخشد مگر پس از آن که
خدا برای هرکس بخواهد و راضی باشد اجازه (شفاعت) دهد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَى ﴿٢٧﴾

کسانی که به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را دختران (خدا) نامگذاری می کنند.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئاً ﴿٢٨﴾

آنها هرگز در این باره دانشی ندارند، تنها از گمان بی پایه پیروی می کنند با این که
«گمان» هرگز (انسان را) از حق بی نیاز نمی کند.

فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ

الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

حال که چنین است از کسی که از یاد ما روی گردانده و جز زندگی دنیا را نخواسته،
اعراض کن.

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ﴿۳۰﴾

این آخرین حدّ آگاهی آنهاست؛ پروردگار تو کسانی را که از راه او گمراه شده اند بهتر می شناسد، و (همچنین) هدایت یافتگان را از همه بهتر می شناسد.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

و برای خداست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا بدکاران را به کیفر کارهایشان
برساند و نیکوکاران را در برابر اعمالشان پاداش دهد.

الَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
 رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
 الْأَرْضِ

همان کسانی که از گناهان کبیره و اعمال زشت دوری می کنند، جز گناهان صغیره (که گاه آلوده آن می شوند)؛ (و بدان که) آمرزش پروردگار تو گسترده است؛ او نسبت به شما از همه آگاهتر است از آن هنگام که شما را از زمین آفرید.

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنِبٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿۲۲﴾

و در آن موقع که بصورت جنینهایی در شکم مادرانتان بودید؛ پس خودستایی نکنید،
او پرهیزگاران را بهتر می شناسد.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿۳۳﴾

آیا دیدی آن کس را که (از حق) روی گردان شد؟!

وَأَعْطَى قَلِيلاً وَأَكْثَى ﴿٣٤﴾

و کمی عطا کرد، و امساک نمود! (و گنااهش را به گردن دیگری افکند)

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرِي ﴿٣٥﴾

آیا نزد او علم غیب است و می بیند (که دیگران می توانند گناهان او را بردوش گیرند)؟!

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٦﴾

آیا از آنچه در کتب موسی نازل گردیده با خبر نشده است؟!

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾

و (نیز از آنچه در کتب) ابراهیم، همان کسی که وظیفه خود را بطور کامل ادا کرد...

أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

که هیچ گنهکاری بارِ گناه دیگری را بردوش نمی گیرد،

وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾

و این که برای انسان چیزی جز (حاصل) سعی و کوششش او نیست،

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤٠﴾

و این که تلاش او بزودی دیده می شود،

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾

سپس به او جزای کامل داده خواهد شد.

وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

و (آیا از کتب پیشین انبیا به او نرسیده است) اینکه همه امور به پروردگارت منتهی می گردد؟!

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾

و این که اوست که خندانند و گریانند،

وَأَنَّهُ هُوَ أَمْاتٌ وَأُحْيَا ﴿٤٤﴾

و اوست که میراند و زنده کرد،

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

و اوست که دو زوج نرو ماده را آفرید،

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنِي ﴿٤٦﴾

از نطفه ناچیزی در آن هنگام که (در رحم) ریخته می شود،

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأُ الْأُخْرَى ﴿٤٧﴾

و این که بر خداست ایجاد عالم دیگر (تا عدالت اجرا گردد)،

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

و این که اوست که بی نیاز کرد و سرمایه باقی بخشید،

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى ﴿٤٩﴾

و این که اوست پروردگار ستاره (بزرگ و درخشنده) «شعری»!

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾

(و آیا به انسان نرسیده است که در کتب انبیای پیشین آمده) اینکه خداوند قوم «عاد نخستین» را (به کیفر اعمالشان) هلاک کرد؟

وَتَمُودَ فَمَا أَبْقَى ﴿۵۱﴾

و همچنین قوم «تمود» را، و کسی از آنان را باقی نگذارد!

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى ﴿۵۲﴾

و نیز قوم نوح را پیش از آنها، چرا که آنان از همه ظالم تر و طغیانگرتر بودند!

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ﴿۵۳﴾

و نیز شهرهای زیرو رو شده (قوم لوط) را فرو کوبید،

فَغَشَّاهَا مَا عَشِيَ ﴿٥٤﴾

سپس آنها را با عذاب سنگین پوشانید!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ﴿۵۵﴾

(بگو:) در کدام یک از نعمتهای پروردگارت می توانی تردید کنی!؟

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

این (پیامبر) بیم دهنده ای از (زمره) بیم دهندگان پیشین است.

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ ﴿٥٧﴾

آنچه باید نزدیک شود، نزدیک شده است (و قیامت فرا می رسد)،

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

و هیچ کس جز خدا نمی تواند سختیهای آن را برطرف سازد.

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿۵۹﴾

آیا از این سخن تعجب می کنید،

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

و می خندید و نمی گریید،

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾

و پیوسته در غفلت و هوسرانی به سر می برید؟!!

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

پس (بیدار شوید و همه) برای خدا سجدہ کنید و او را پرستید.

صدق الله العلي العظيم